

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.469 van 9 juni 2015
in de zaak A. 212.737/XIV-35.675**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Micholt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Maria van Bourgondiëlaan 7 B
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 juni 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 123.845 van 13 mei 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.573 van 18 juni 2014.

Verzoekster heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 februari 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Charlotte Verkeyn, die *loco* advocaat Sylvie Micholt verschijnt voor verzoekster, en attaché Kristine Goossens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster komt naar eigen zeggen op 4 augustus 2013 België binnen en verklaart zich op 5 augustus 2013 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 20 december 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 16 januari 2014 tekent verzoekster tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 13 mei 2014 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoekster werpt in een eerste middel, dat zij in de toelichtende memorie herhaalt, de schending op van de artikelen 39/2, 39/65, 39/69 en 39/76, § 2, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’(hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950 (hierna: het EVRM), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en van artikel 149 van de Grondwet.

In een eerste onderdeel betreffende de “bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen” wijst verzoekster op artikel 39/2, § 1, van de vreemdelingenwet, waaruit zij afleidt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet over een eigen onderzoeksbevoegdheid beschikt doch zich enkel kan baseren op de elementen die in het dossier aanwezig zijn. Verzoekster acht de aangehaalde bepalingen geschonden omdat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen zelf en ambtshalve stukken gaat opzoeken en onderzoeken om op basis daarvan vast te stellen dat verzoekster niet de Chinese nationaliteit zou bezitten doch staatloos zou zijn, zodat artikel 48/3 van de vreemdelingenwet van toepassing zou zijn voor wat betreft het land van gewoonlijk verblijf. De stukken in het dossier maken geen melding van enige nationaliteitswetgeving en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft die informatie zelf toegevoegd en vervolgens verzoeksters nationaliteit onderzocht. Tot slot vraagt verzoekster zich af waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich op steunt om te stellen dat een Tibetaan in China zou moeten zijn geregistreerd om Chinees te kunnen zijn.

In een vierde onderdeel betreffende de “rechten van verdediging” laat verzoekster gelden dat zij ingevolge het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf gevoerde onderzoek niet de kans heeft gekregen om haar recht van verdediging uit te oefenen. Zij kon immers geen repliek voeren over haar nationaliteit vermits de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ambtshalve een onderzoek heeft gevoerd en toepassing heeft gemaakt van de Chinese nationaliteitswet zonder dat deze door een partij was ingediend. Dergelijke schending van het recht van verdediging vormt volgens verzoekster ook een schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Beoordeling

5. In de aanvankelijk bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag beoordeeld ten aanzien van India als eerste land van asiel in de zin van artikel 48/5, § 4, van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen komt daarbij tot de vaststelling dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In het bestreden arrest wordt verzoeksters aanvraag eveneens beoordeeld ten aanzien van India en komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens tot de vaststelling dat aan verzoekster noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Het feit dat de beoordeling in het bestreden arrest is gebeurd ten aanzien van het land van gewoonlijk verblijf in plaats van het eerste land van asiel heeft geen invloed op de concrete beoordeling van verzoeksters asielaanvraag aangezien haar aanvraag telkens ten aanzien van India werd beoordeeld. De door verzoekster in het eerste en het vierde onderdeel van het eerste middel aangevoerde onwettigheden bij het onderzoek van zijn nationaliteit door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen de strekking van het bestreden arrest niet hebben beïnvloed en kunnen daarom ook niet tot de cassatie ervan leiden.

6. Het auditoraatsverslag is beperkt tot het onderzoek van het eerste en het vierde onderdeel van het eerste middel. Het onderzoek van de zaak moet worden voortgezet.

BESLISSING

1. Het debat wordt heropend.

2. Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt gelast met het aanvullend onderzoek.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques